

Política

Jordi Turull Portaveu de CiU al Parlament

“Amb els comptes, demanem que no posin pals a les rodes”

PRESSUPOST • “En el del 2012, insistirem que els altres partits, el PSC i ERC, ens puguin ajudar per la via de l'abstenció” **PACTE FISCAL** • “El defensarem com ens agradaria estar segurs que faran la majoria de les forces” **20-N** • “Quan CiU ha estat decisiva és quan tot ha estat possible”

Anna Serrano
BARCELONA

El grup parlamentari de CiU s'encarrega de portar a la pràctica l'anomenada geometria variable amb què Artur Mas sustenta l'acció de govern. El seu portaveu, Jordi Turull, fa examen d'aquests primers mesos.

Quin és el seu balanç del curs?
És postiu, perquè hem pogut seguir el full de ruta marcat. Hi havia dues grans línies d'actuació; la primera, tendent a parar l'hemorràgia, en la qual s'inclouen totes les accions per a l'austeritat, aprimament... D'altra banda, també hem iniciat el que estaria en la línia de curar la ferida. Aquesta és la gran aposta del president de la nova transició nacional que comença, en la qual el primer pas és el pacte fiscal. I aquí hem començat a crear la comissió, amb un compromís que ha d'estar el 31 d'octubre. El que ens toca com a grup és que tot el que decideixi el govern, parlamentàriament, tingui sortida. També estem satisfets perquè l'estratègia que hem seguit, per convicció, és plantejar qualsevol tema gairebé com un tema de país i obrir-

lo al suport de la gran majoria de grups. Especialment tres, els dos principals de l'oposició, però també ERC. En cada votació, ho hem plantejat en aquests termes. El que importa no és qui ho proposa, sinó què es proposa. La resta de forces polítiques ho han de reconèixer.

La geometria variable no és especialment desgastadora?

No ens ho miren en termes de desgast. Tenim un govern que ha optat per la responsabilitat i no per la comoditat, i el grup ha d'actuar de la mateixa manera. El país ho requereix. Ens agradaria que els altres grups actuessin també moguts per la responsabilitat i no per la comoditat o per la notorietat mediàtica.

Aquesta crida és al PSC i ERC?

És per a tots. Com dic, ens hem de moure per responsabilitat i no per comoditat, per fer el que toca i no el que ens agradaria. Això hi ha partits que encara no ho tenen prou ben interioritzat i que són els que haurien de ser més conscients de la situació. A més, és una època internament complicada per a ells.

L'oposició del PSC i ERC té a veure amb la crisi interna?

El PSC el que fa és que vol i dol. Té vocació de partit de govern,

però hi ha tot un corrent que fa esforços per quedar-se com un partit d'oposició. Si fem bé la feina aquests primers anys, després tindrem una situació que ens permetrà marcar diferències i es podran fer moltes coses. L'alternativa a no fer el que estem fent és que algú ens digui el que hem de fer. Per aquí no volem passar.

En una entrevista a aquest diari, el popular Enric Millo deia que l'acord del pressupost obre la porta a noves enteses...

Amb el PP, el que hem fet és submergir-nos molt en els números i ara entén més quin és el marge de maniobra que hi pot haver. Aquest és el pressupost que volia tirar endavant el govern. En els comptes del 2012, la nostra oferta tornarà a ser la mateixa; insistirem que els altres partits, el PSC i ERC, ens puguin ajudar per la via de l'abstenció. No només és un tema d'aprovar-ho; el fet que la gent en moments difícils vegi grans consensos dóna confiança, i si hi ha confiança, hi ha esperança. La gent ho necessita...

Això no està passant?

El govern compleix i està donant seguretat i confiança a la gent, que el veu amb coratge, rigorós i fent el mateix que mol-

tes famílies. Aquesta imatge haurien de ser capaços de traslladar-la en un ampli consens al Parlament i, fins ara, no ha estat ben bé així. Les lleis òmnibus haurien de ser l'embrió de la dinàmica parlamentària d'aquest moment tan complicat. Amb el pressupost, no demanem a la resta de grups adhesió al projecte, ni vot favorable, sinó que no posin pals a les rodes. I un vot en contra és un pal que dificulta molt més la tasca de treure el carro del fangar.

El gran repte és la negociació del pressupost atès el 20-N?

No necessàriament. Ara s'ha d'actuar d'una determinada manera, i això ha de sobrepassar qualsevol context electoral.

Amb la decisió del pressupost del 2012 no ens estem jugant el nombre de diputats, ens estem jugant si aquest país surt del carro del fangar o el deixem encallat allà. Si volem fer un favor al país, la feina que ens ve a la tardor l'hauréu d'abstreure del context electoral.

No rotund a la petició del PSC d'ajornar les conclusions de la comissió del pacte fiscal. Per què?

Saben que demanen una cosa que trencaria tota la lògica. Quan les eleccions havien de ser el 2012, el president Mas ja va dir que aquest any treballaríem a Catalunya i elaboraríem la

El portaveu de CiU al Parlament, Jordi Turull,
moments abans de l'entrevista, aquesta setmana a
la cambra ■ QUIM PUIG

